

รายงาน ของ

คณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
อุทยานแห่งชาติ พ.ศ.

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำนักกรรมการ
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

รายงาน
ของ
คณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ.
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำนักกรรมการ ๓
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

(สำเนา)
บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ.
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ที่ สว (สนช)(กมธ ๓) ๐๐๑๙/ (ร ๓๗) วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

เรื่อง รายงานการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ตามที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๘๙/๒๕๖๑ เป็นพิเศษ วันพุธที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๑ ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ไว้พิจารณา และตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญคณะนี้ ประกอบด้วย

๑. นายจิตรพรต พัฒนสิน
๒. พลเอก จีระศักดิ์ ชมประสพ
๓. พลโท ชัยยุทธ พร้อมสุข
๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดร.รชนี เอ็มพันธ์
๕. นายทรงธรรม สุขสว่าง
๖. นายธานี อ่อนละเอียด
๗. พลเอก ชีระวัฒน์ บุญยะประดับ
๘. นายปรีชา บัววิรัตน์เลิศ
๙. พลเรือเอก พัลลภ ตมิศานนท์
๑๐. พลเรือเอก พิจารณ์ ชีรเนตร
๑๑. นายวีระยุทธ วรรณเลิศสกุล
๑๒. นายศศิน เฉลิมลาภ
๑๓. พลเรือโท สนธยา น้อยฉายา
๑๔. ศาสตราจารย์สนิท อักษรแก้ว
๑๕. พลเอก ไสภณ ศीलพิพัฒน์
๑๖. นายอนุวัฒน์ เมธีวิบูลวุฒิ
๑๗. พลเอก อรุณ สมตน

ทั้งนี้ พลเรือเอก พัลลภ ตมิศานนท์ ได้ขอลาออกจากการเป็นกรรมการวิสามัญ และในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๙๑/๒๕๖๑ เป็นพิเศษ วันศุกร์ที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๑ ที่ประชุมได้มีมติตั้ง นายวิทยา ฉายสุวรรณ เป็นกรรมการวิสามัญแทนตำแหน่งที่ว่าง

อนึ่ง ...

อนึ่ง ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) คณะกรรมาธิการวิสามัญได้นำร่างพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ฉบับที่ประชาชนเสนอ มาประกอบการพิจารณาร่วมกับร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว โดยในระหว่างการพิจารณา คณะกรรมาธิการวิสามัญได้มีการเชิญคณะทำงานประชาชนเพื่อการอนุรักษ์และสิทธิชุมชน (คอส.) มารับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ เพื่อประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวด้วยแล้ว

บัดนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อให้โปรดนำเสนอสู่ที่ประชุมสมานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาต่อไป

(ลงชื่อ) สนิท อักษรแก้ว
(ศาสตราจารย์สนิท อักษรแก้ว)
ประธานคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ.
สมานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำเนาถูกต้อง

(นายธนรัฐ แสนแก้ว)

ผู้บังคับบัญชากลุ่มงาน

ปฏิบัติหน้าที่ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ.

สำนักกรรมาธิการ ๓

ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ

โทรศัพท์ ๐ ๒๘๓๑ ๙๒๓๗-๘

โทรสาร ๐ ๒๘๓๑ ๙๒๓๗

วุฒิ พิมพ์

วุฒิ/ธนรัฐ ทาน ๑

คณะทำงานด้านกฎหมาย กมธ. ๓ ทาน ๒

รายงานของคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ.
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ตามที่ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๘๘/๒๕๖๑ เป็นพิเศษ วันพุธที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๑ ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ไว้พิจารณา และตั้งคณะกรรมการวิสามัญชั้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๑๕ วัน โดยมีกำหนดเวลาปฏิบัติงานภายใน ๔๕ วัน ต่อมาในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๘/๒๕๖๒ เป็นพิเศษ วันพฤหัสบดีที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ที่ประชุมได้ลงมติให้ขยายเวลาปฏิบัติงานออกไปอีก ๓๐ วัน นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้แล้ว ปรากฏผล ดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญได้มีมติเลือกตำแหน่งต่าง ๆ ดังนี้

๑.๑ ศาสตราจารย์สนิท อักษรแก้ว	เป็นประธานคณะกรรมการวิสามัญ
๑.๒ พลเอก จีระศักดิ์ ชมประสพ	เป็นรองประธานคณะกรรมการวิสามัญ
คนที่หนึ่ง
๑.๓ พลโท ชัยยุทธ พร้อมสุข	เป็นรองประธานคณะกรรมการวิสามัญ
คนที่สอง
๑.๔ นายทรงธรรม สุขสว่าง	เป็นเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ
๑.๕ พลเอก อรุณ สมตน	เป็นโฆษกคณะกรรมการวิสามัญ
๑.๖ พลเอก ไสภณ ศิลพิพัฒน์	เป็นประธานที่ปรึกษาคณะกรรมการวิสามัญ
๑.๗ นายธานี อ่อนละเอียด	เป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการวิสามัญ
๑.๘ พลเรือเอก พิจารณ์ ธีรเนตร	เป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการวิสามัญ
๑.๙ พลเรือโท สนธยา น้อยฉายา	เป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการวิสามัญ

๒. ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญได้มีมติแต่งตั้ง นายธนรัฐ แสนแก้ว ผู้บังคับบัญชากลุ่มงาน สำนักกรรมการ ๓ ทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ ตามข้อบังคับการประชุม สภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๘๖ วรรคสาม

๓. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้มาชี้แจงแสดงความคิดเห็น ดังนี้

สำนักนายกรัฐมนตรี

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๑) นางอัญชลี วงศาโรจน์	ผู้อำนวยการฝ่ายกฎหมายทรัพยากร
๒) นางสาวกุสุมา สุพุทธิ	นักกฎหมายกฤษฎีกาชำนาญการ
๓) นางสาววชิราภรณ์ ไชยิตวุฒิพันธ์	นักกฎหมายกฤษฎีกาชำนาญการ

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช

๑) นายธิตี กนกทวีฐากร	ที่ปรึกษา
๒) นายชลธร ชำนาญคิด	ผู้อำนวยการส่วนวิจัยและพัฒนา
นวัตกรรมในอุทยานแห่งชาติ
สำนักอุทยานแห่งชาติ
๓) นายฤทธิชัย พูลพจน์	ผู้อำนวยการส่วนอนุรักษ์ทรัพยากร
สำนักอุทยานแห่งชาติ
๔) นายสิริพงษ์ ชูเสน	นักวิชาการป่าไม้ชำนาญการ
๕) นายอิทธิพล ไทยกมล	นักวิชาการป่าไม้ชำนาญการ
๖) นางกนกกร เพชรมณี	นิติกรปฏิบัติการ
๗) นางสาวสิริรัตน์ พรหมวัลย์	นิติกรปฏิบัติการ
๘) นายณรงค์ เกาะศิริ	เจ้าพนักงานป่าไม้ชำนาญงาน
๙) นางสาววราลักษณ์ เย็นใจ	นักวิชาการป่าไม้
๑๐) นางสาวลัดดาวัลย์ จันทร์เทพ	นิติกร

หน่วยงานของศาล

สำนักงานศาลยุติธรรม

๑) นายพงษ์พันธ์ ใหม่เอี่ยม	นิติกร
๒) ว่าที่เรือตรี สุรศักดิ์ ฉลาดจัด	นิติกร

๔. ผู้ซึ่งคณะกรรมการวิชาการวิสามัญได้เชิญมาชี้แจงแสดงความคิดเห็น ดังนี้

มูลนิธิสืบนาคะเสถียร

๑) นายภาณุเดช เกิดมะลิ	เลขาธิการมูลนิธิ
๒) นายประทีป มีคติธรรม	เจ้าหน้าที่มูลนิธิ
๓) นางสาวอรยุพา สังขะมาน	เจ้าหน้าที่มูลนิธิ

คณะทำงานประชาชนเพื่อการอนุรักษ์และสิทธิชุมชน (คอส.)

๑) นายภาคภูมิ วิชานติวัฒน์	ประธานสมัชชาขององค์การเอกชนด้านการคุ้มครอง
สิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ
๒) นายสมชาติ หละแหลม	ผู้แทนสหพันธ์เกษตรกรภาคเหนือ
๓) นางกัญญา ปันกิติ	ผู้แทนเครือข่ายปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกร
๔) นายพนา ฤทธิ์สาคร	ผู้แทนเครือข่ายปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกร
๕) นางสาววิมลรัตน์ ธัมมิสโร	เลขานุการคณะทำงาน

**ผู้แทนผู้ศึกษารายงานการศึกษา เรื่อง แนวทางการแก้ไขปัญหาการทำประมงในเขตพื้นที่
อุทยานแห่งชาติตะรุเตา จังหวัดสตูล**

๑) นายกฤตภาส ศุภกรมงคล	นักศึกษาสถาบันพระปกเกล้า
๒) นางประทุมพร กำเหนิดฤทธิ์	นักศึกษาสถาบันพระปกเกล้า
๓) พลตำรวจตรี พงศ์ธร สุโขสิต	นักศึกษาสถาบันพระปกเกล้า
๔) นายไพโรจน์ โพธิ์ไสย	นักศึกษาสถาบันพระปกเกล้า
๕) นางสาวฟ้าใส สามารถ	นักศึกษาสถาบันพระปกเกล้า
๖) นางสาวศิริวรรณ ชือสัตย์	นักศึกษาสถาบันพระปกเกล้า

๕. ร่างพระราชบัญญัตินี้มีกรรมการวิสามัญสงวนความเห็น จำนวน ๑ คน คือ
- นายวิทยา ฉายสุวรรณ

๖. ร่างพระราชบัญญัตินี้มีสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติเสนอคำแปรญัตติ จำนวน ๒ คน ดังนี้
๖.๑ นายพรศักดิ์ เจียรณัย
๖.๒ พลโท จเรศักดิ์ อานุภาพ

๗. ผลการพิจารณา

๗.๑ ผลการดำเนินการตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

๗.๑.๑ สรุปผลการดำเนินการตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
ในชั้นการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี

โดยที่มาตรา ๗๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้บัญญัติว่า
“ก่อนการตรากฎหมายทุกฉบับ รัฐพึงจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้อง วิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น
จากกฎหมายอย่างรอบด้านและเป็นระบบ รวมทั้งเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์นั้นต่อ
ประชาชน และนำมาประกอบการพิจารณาในกระบวนการตรากฎหมายทุกขั้นตอน เมื่อกฎหมายมีผลใช้บังคับแล้ว
รัฐพึงจัดให้มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายทุกรอบระยะเวลาที่กำหนด โดยรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้อง
ประกอบด้วย เพื่อพัฒนากฎหมายทุกฉบับให้สอดคล้องและเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลงไป”

กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ได้มีการรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ
ต่อร่างพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ดังนี้

๑) วิธีการในการรับฟังความคิดเห็น

(๑) จัดสัมมนารับฟังความคิดเห็น ในวันพฤหัสบดีที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙
ณ ห้องประชุม ๑ ชั้น ๔ สหกรณ์ออมทรัพย์กรมป่าไม้ แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร จำนวน
ผู้เข้าร่วมสัมมนา ๘๖ คน

(๒) รับฟังความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องทางเว็บไซต์ของกรมอุทยานแห่งชาติ
สัตว์ป่า และพันธุ์พืช www.dnp.go.th หรือส่งเป็นหนังสือมายังกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช
เลขที่ ๖๑ แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร

- ๒) จำนวนครั้งและระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็นแต่ละครั้ง
เปิดรับฟังความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องจำนวนทั้งสิ้น ๒ ครั้ง
- ครั้งที่ ๑ จัดประชุมสัมมนา วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ระยะเวลา ๑ วัน
- ครั้งที่ ๒ ผ่านเว็บไซต์ ระหว่างวันที่ ๑ - ๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๐ ระยะเวลา ๑๕ วัน
- ๓) พื้นที่หรือกลุ่มเป้าหมายในการรับฟังความคิดเห็น
หน่วยงานภาครัฐ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานเอกชน สถาบันอุดมศึกษา รวมทั้ง

ประชาชนทั่วไป

๔) ประเด็นที่มีการแสดงความคิดเห็น ข้อคัดค้านหรือความเห็นของหน่วยงานและผู้เกี่ยวข้องในแต่ละประเด็น และคำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น

หลังจากสิ้นสุดระยะเวลาการรับฟังความคิดเห็นทั้ง ๒ ครั้ง มีหน่วยงานภาครัฐ เอกชน และประชาชนเข้าร่วมแสดงความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ดังนี้

๔.๑) ความเห็นที่ได้จากการสัมมนารับฟังความคิดเห็น และทางเว็บไซต์ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช รวม ๑๔ ประเด็น ดังนี้

- (๑) บทนิยาม คำว่า “สัตว์” และ “ของป่า”
 - (๒) การกำหนดพื้นที่ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ
 - (๓) องค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการอุทยานแห่งชาติ
 - (๔) การแต่งตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาอุทยานแห่งชาติ
 - (๕) การอนุญาตให้บุคคลเข้าไปสำรวจศึกษาวิจัยการทดลองทางวิชาการ
 - (๖) การให้บริการเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน
- สวนพฤกษศาสตร์ และสวนรุกขชาติ
- (๗) การขออนุญาตเข้าไปเก็บรังนกในพื้นที่อุทยานแห่งชาติ
 - (๘) เงินรายได้เพื่อบำรุงรักษาอุทยานแห่งชาติ
 - (๙) การประกาศพื้นที่ให้เป็นวนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ สวนรุกขชาติ
 - (๑๐) ความรับผิดชอบแห่งในกรณีทำให้เกิดความเสียหายต่อทรัพยากรธรรมชาติ
 - (๑๑) การให้เงินสินบนนำจับกรณีที่มีผู้นำจับผู้กระทำความผิดตาม

พระราชบัญญัติ

(๑๒) การดำเนินการเกี่ยวกับของกลางที่ได้จากการกระทำความผิด
(๑๓) การแก้ไขปัญหาประชาชนที่อยู่อาศัยหรือทำกินในอุทยานแห่งชาติ โดยการจัดทำโครงการเพื่อให้ประชาชนสามารถอยู่อาศัยและทำกินภายในอุทยานแห่งชาติ

(๑๔) กรณีไม่เห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ทั้งฉบับ

๔.๒) ความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวม ๑๐ หน่วยงาน ดังนี้

- (๑) กระทรวงการคลัง
- (๒) กระทรวงมหาดไทย
- (๓) กระทรวงยุติธรรม
- (๔) สำนักงบประมาณ
- (๕) สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
- (๖) สำนักงานอัยการสูงสุด

- (๗) สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
- (๘) กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
- (๙) สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
- (๑๐) สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๕) การนำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการพิจารณาจัดทำร่างกฎหมาย
กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ได้นำผลการรับฟังความคิดเห็นใน
ทุกประเด็นมาประกอบการพิจารณาจัดทำร่างกฎหมาย และได้ชี้แจงประเด็นความเห็นดังกล่าวในชั้นการตรวจ
พิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาด้วยแล้ว

**๗.๑.๒ สรุปผลการดำเนินการตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
ในชั้นการพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ**

คณะกรรมการวิสามัญได้นำผลการดำเนินการตามข้อ ๗.๑.๑ มาใช้ประกอบ
การพิจารณาในกระบวนการตรากฎหมายของร่างพระราชบัญญัตินี้ครบถ้วนแล้ว

อนึ่ง ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี
เป็นผู้เสนอ) คณะกรรมการวิสามัญได้นำร่างพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ฉบับที่ประชาชน
เสนอ (นายบุญ แซ่จุง กับประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๐,๗๔๔ คน เป็นผู้เสนอ) มาประกอบ
การพิจารณาร่วมกับร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว โดยในระหว่างการพิจารณาคณะกรรมวิสามัญได้มีการ
เชิญคณะทำงานประชาชนเพื่อการอนุรักษ์และสิทธิชุมชน (คอส.) มารับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ
เพื่อประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวด้วยแล้ว

๗.๒ ผลการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ

<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>คำปรารภ</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>หมวด ๑ อุทยานแห่งชาติ</u>	ไม่มีการแก้ไข

ส่วนที่ ๑ การกำหนดอุทยานแห่งชาติ

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๗

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๘

ไม่มีการแก้ไข

พลโท จเรศักดิ์ อานุภาพ

ขอแปรญัตติ ดังนี้

“มาตรา ๘ ฯลฯ.....”

ในการกำหนดให้พื้นที่บริเวณใดเป็นอุทยานแห่งชาติ การขยายอุทยานแห่งชาติ หรือการเพิกถอนอุทยานแห่งชาติไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน ให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสีย ชุมชนที่เกี่ยวข้อง และประชาชน เพื่อนำโดยต้องคำนึงถึงการสืบทอดมรดกทางวัฒนธรรม สถานที่สำคัญ ทางศาสนาและโครงสร้างพื้นฐานที่รัฐหรือประชาชนในชุมชนร่วมกันจัดให้มีขึ้นเพื่อใช้ในชุมชนมาประกอบ การพิจารณาดำเนินการ ทั้งนี้ ตามประกาศที่รัฐมนตรีกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

..... ฯลฯ.....”

คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๙

มีการแก้ไข

ส่วนที่ ๒ คณะกรรมการอุทยานแห่งชาติ

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๐

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๑

มีการแก้ไข

พลโท จเรศักดิ์ อานุภาพ

ขอแปรญัตติเพิ่มความเป็น (๕) ของมาตรา ๑๑ ดังนี้

“(๕) เป็นหรือเคยเป็นผู้มีส่วนได้เสีย พนักงาน ลูกจ้าง ในกิจการ หรือกิจการที่ เกี่ยวเนื่องกับธุรกิจอุตสาหกรรมที่ต้องขออนุญาตตามมาตรา ๒๗ และหรือใช้ประโยชน์จากทรัพยากรในอุทยาน แห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ และสวนรุกขชาติ เว้นแต่จะได้พ้นตำแหน่ง หรือไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง มาแล้วไม่น้อยกว่าสองปี”

คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๑๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๓

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๔

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๕

มีการแก้ไข

มาตรา ๑๖

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๗

ไม่มีการแก้ไข

นายพรศักดิ์ เจียรณัย

ขอแปรญัตติ ดังนี้

“มาตรา ๑๗ ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติ
การอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

จังหวัดใดมีพื้นที่อุทยานแห่งชาติตั้งอยู่ ให้มีอนุกรรมการอุทยานแห่งชาติประจำ
จังหวัด โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานอนุกรรมการทำหน้าที่เสนอแนะ และแก้ไขปัญหาการคุ้มครอง
ป่าสงวน ดุแล และรักษาอุทยานแห่งชาติในเขตจังหวัดนั้น ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

การประชุมของคณะอนุกรรมการ ให้นำความในมาตรา ๑๕ มาใช้บังคับด้วย
โดยอนุโลม”

คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

พลโท จเรศักดิ์ อานุภาพ

ขอแปรญัตติ ดังนี้

“มาตรา ๑๗ ฯลฯ.....”

ลักษณะต้องห้าม และการพันตำแหน่งของอนุกรรมการ ให้นำมาตรา ๑๑ และ
มาตรา ๑๓ มาใช้บังคับด้วย ส่วนการประชุมของคณะอนุกรรมการ ให้นำความในมาตรา ๑๕ มาใช้บังคับด้วย
โดยอนุโลม”

คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

ส่วนที่ ๓ การคุ้มครอง ป่าสงวน ดุแล
และรักษาอุทยานแห่งชาติ

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๘

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๙

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๐

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๑

ไม่มีการแก้ไข

<u>มาตรา ๒๒</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๓</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๔</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๕</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>หมวด ๒ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ และสวนรุกขชาติ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๗</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๘</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>หมวด ๓ เงินค่าบริการหรือเงินค่าตอบแทน</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๙</u> นายพรศักดิ์ เจียรณัย “มาตรา ๒๙ ฯลฯ..... หลักเกณฑ์และวิธีการเรียกเก็บและการยกเว้นค่าบริการหรือค่าตอบแทนและ อัตราค่าบริการหรือค่าตอบแทนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด โดยความเห็นชอบของ คณะกรรมการ ทั้งนี้ หลักเกณฑ์และวิธีการให้นำไปประกาศให้ประชาชนได้รับทราบด้วย” คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว	มีการแก้ไข ขอแปรญัตติ ดังนี้
<u>มาตรา ๓๐</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๑</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๒</u> นายพรศักดิ์ เจียรณัย	ไม่มีการแก้ไข ขอแปรญัตติเพิ่มความเป็นวรรคสอง ของมาตรา ๓๒ ดังนี้

“จัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีเสนอต่อคณะกรรมการ และเผยแพร่ให้ประชาชนรับทราบ”

คณะกรรมการเห็นด้วยในหลักการ
และได้นำไปบัญญัติไว้
ในมาตรา ๓๓ วรรคสอง แล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

พลโท จเรศักดิ์ อานุภาพ

ขอแปรญัตติเพิ่มความเป็นวรรคสอง
ของมาตรา ๓๒ ดังนี้

“การนำไปใช้ในกิจการตามวรรคหนึ่ง จะต้องไม่เข้าซ้อนกับการจ่ายเงินขององค์กรอิสระ
มูลนิธิ สมาคม ที่มีรัฐหรือหน่วยงานของรัฐจัดตั้งขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์เดียวกัน”

คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๓๓

มีการแก้ไข

พลโท จเรศักดิ์ อานุภาพ

ขอแปรญัตติเพิ่มความเป็นวรรคสอง
ของมาตรา ๓๓ ดังนี้

“เงินค่าบริการหรือเงินค่าตอบแทนที่ได้รับตามมาตรา ๒๙ ให้จัดทำรายงานทางการเงิน
และผลการปฏิบัติงานประจำปีเสนอต่อคณะกรรมการ และเผยแพร่ให้ประชาชนรับทราบ”

คณะกรรมการเห็นด้วยกับผู้แปรญัตติ
และได้แก้ไขแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

หมวด ๔ การใช้ประโยชน์ความหลากหลาย
ทางชีวภาพ

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๔

มีการแก้ไข

หมวด ๕ พนักงานเจ้าหน้าที่

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๕

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๖

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๗

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๘

ไม่มีการแก้ไข

<u>มาตรา ๓๙</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>หมวด ๖ บทกำหนดโทษ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๐</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๓</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๔</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๕</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๗</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๘</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๙</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๐</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๓</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๔</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๕</u>	มีการแก้ไข

ในกรณีชุมชนหรือบุคคลที่อยู่อาศัยหรือทำกินได้ครอบครองที่ดิน ก่อสร้าง แผ้วถาง หรือทำด้วยประการใด ๆ ให้เสื่อมสภาพหรือเปลี่ยนแปลงสภาพพื้นที่ไปจากเดิม เก็บหา นำออกไป ทำด้วยประการใด ๆ ให้เป็นอันตราย หรือทำให้เสื่อมสภาพ ซึ่งไม้ ดิน หิน กรวด หวาย แร่ ปิโตรเลียม หรือทรัพยากรธรรมชาติอื่น หรือกระทำการอื่นใดอันส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศ ความหลากหลาย ทางชีวภาพ หรือทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หรือนำหรือปล่อยสัตว์ ในเขตพื้นที่โครงการ ตามพระราชบัญญัติการที่ตราขึ้นตามมาตรา นี้ หากการกระทำดังกล่าวเป็นไปเพื่อการดำรงชีพ อย่างเป็นปกติธุระ และได้ปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยความเห็นชอบ ของคณะกรรมการแล้ว ผู้นั้นไม่ต้องรับโทษ”

มาตรา ๒๔

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

อัตราค่าธรรมเนียม

ไม่มีการแก้ไข

๘. ข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญ

คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. เห็นควร ตั้งข้อสังเกตเพื่อเสนอต่อที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ดังนี้

๘.๑ การที่ร่างพระราชบัญญัตินี้ได้กำหนดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสียชุมชน ที่เกี่ยวข้อง และประชาชนเพื่อนำมาประกอบการพิจารณากำหนดให้พื้นที่บริเวณใดเป็นอุทยานแห่งชาติ หรือการขยายหรือการเพิกถอนอุทยานแห่งชาติไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน นั้น เพื่อให้เกิดความรอบคอบ และมีความมั่นใจได้ว่า การกำหนดให้พื้นที่ใดเป็นอุทยานแห่งชาติ หรือถูกเพิกถอนจากการเป็นอุทยาน แห่งชาติจะไม่มีผลกระทบต่อสิทธิของประชาชนจนเกินสมควร หรือมีผลกระทบหรือเป็นการทำลาย ทรัพยากรธรรมชาติและระบบนิเวศที่สมควรสงวน อนุรักษ์ หรือบำรุงรักษาไว้เพื่อประโยชน์ของประเทศ ด้วยเหตุนี้ การรับฟังความคิดเห็นหรือการมีกระบวนการปรึกษาหารือร่วมกันระหว่างภาครัฐและบุคคลหรือ ชุมชนที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งชุมชนที่จะได้รับผลกระทบโดยตรงจากการประกาศกำหนดให้พื้นที่ใด เป็นอุทยานแห่งชาติ หรือการเพิกถอนจากการเป็นอุทยานแห่งชาติ จึงเป็นเรื่องที่กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องตระหนักถึงและให้ความสำคัญ และจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้อง ดำเนินการเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลรายละเอียดจากทุกฝ่ายอย่างรอบด้าน และควรคำนึงถึงการสืบทอดมรดก ทางวัฒนธรรมสถานที่สำคัญทางศาสนา และโครงสร้างพื้นฐานที่รัฐหรือประชาชนในชุมชนร่วมกันจัดให้มีขึ้น เพื่อใช้ในชุมชน มาประกอบการพิจารณาด้วย

๘.๒ แม้คณะรัฐมนตรีจะมีอำนาจในการแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการอุทยานแห่งชาติ เมื่อใดก็ได้จนกว่าจะครบจำนวน ๗ คน ตามที่กฎหมายกำหนดไว้ก็ตาม แต่เมื่อพิจารณาหน้าที่และอำนาจของ คณะกรรมการอุทยานแห่งชาติ โดยเฉพาะหน้าที่ในการกำหนดนโยบายการจัดการอุทยานแห่งชาติแล้ว ย่อมเห็นได้ว่าในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการอุทยานชาตินั้นจำเป็นต้องมีผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ ทางด้านวิชาการ มีความเชี่ยวชาญ และมีประสบการณ์ในสาขาวิชาต่าง ๆ ที่มีความหลากหลาย ทั้งที่มาจาก ภาครัฐและภาคเอกชนทุกภาคส่วนและไม่ว่าจะเป็นบุคคลธรรมดาหรือผู้แทนขององค์กรภาคเอกชน สมาคม มูลนิธิ ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการอุทยานแห่งชาติเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และครอบคลุมงาน ด้านอุทยานแห่งชาติในทุกมิติ รวมถึงการจัดการทรัพยากรธรรมชาติเป็นไปอย่างสอดคล้องสมดุลของชุมชน

และสิทธิการพัฒนาอย่างยั่งยืน ในการพิจารณาแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการอุทยานแห่งชาติ จึงควรพิจารณาแต่งตั้งให้ครบจำนวนขั้นสูงตามที่กฎหมายกำหนดไว้ตั้งแต่การแต่งตั้งในครั้งแรก

๘.๓ แม้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะได้กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของบุคคลที่จะได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการอุทยานแห่งชาติไว้โดยมีมาตรฐานสูงกว่ากรณีทั่วไปอยู่แล้วก็ตาม เช่น ผู้ทรงคุณวุฒิจะต้องเป็นบุคคลที่มีประสบการณ์หรือทำงานด้านที่แต่งตั้งไม่น้อยกว่าสิบปีหรือไม่เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต เป็นต้น แต่โดยที่หน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการอุทยานแห่งชาติบางประการเป็นเรื่องทางนโยบายที่มีความสำคัญต่อทางราชการ หรือเป็นการให้ประโยชน์หรือเป็นโทษแก่บุคคลได้ ดังนั้น ในการพิจารณาแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าว สมควรที่จะได้คำนึงถึงลักษณะที่เป็นการขัดกันแห่งผลประโยชน์ด้วย เช่น บุคคลที่จะได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องไม่เป็นหรือเคยเป็นผู้มีส่วนได้เสีย พนักงาน ลูกจ้าง ในกิจการ หรือกิจการที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจอุตสาหกรรมที่ต้องขออนุญาตตามร่างมาตรา ๒๗ หรือได้รับอนุญาตให้ใช้ประโยชน์จากทรัพยากรในอุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ และสวนรุกขชาติ มาประกอบการพิจารณาด้วย

๘.๔ พระราชบัญญัตินี้ให้อำนาจแก่คณะกรรมการอุทยานแห่งชาติที่จะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายได้ ดังนั้น เพื่อให้ประชาชนหรือชุมชนในพื้นที่ที่อุทยานแห่งชาติตั้งอยู่ได้มีส่วนร่วมโดยการให้ข้อเสนอแนะ ความคิดเห็น และแนวทางการบริหารจัดการอุทยานแห่งชาตินั้นแก่หัวหน้าอุทยานแห่งชาติ เพื่อดำรงไว้ซึ่งการคุ้มครอง และบำรุงรักษาไว้ซึ่งสภาพแห่งการเป็นอุทยานแห่งชาติ รวมถึงการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างเหมาะสม สมควรที่จะพิจารณาแต่งตั้งคณะอนุกรรมการด้านอุทยานแห่งชาติสำหรับอุทยานแห่งชาติใดที่มีความจำเป็น หรือมีสภาพปัญหาที่ซับซ้อน ในลักษณะเช่นเดียวกับการแต่งตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาประจำอุทยานแห่งชาติ โดยคำสั่งของอธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ที่ดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน โดยมีหน้าที่ในการเสนอแนะและให้ความเห็นแก่หัวหน้าอุทยานแห่งชาติในการบริหารจัดการพื้นที่อุทยานแห่งชาติที่อยู่ในความรับผิดชอบ และเพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของคณะอนุกรรมการดังกล่าวเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นการบูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน ในการพิจารณาแต่งตั้งคณะอนุกรรมการนั้นก็ควรกำหนดให้มีผู้แทนของจังหวัดที่อุทยานแห่งชาตินั้น ๆ ตั้งอยู่ร่วมเป็นอนุกรรมการ และนำคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม และเหตุแห่งการพ้นจากตำแหน่งของคณะกรรมการอุทยานแห่งชาติ ตามที่กำหนดไว้ในร่างมาตรา ๑๑ และร่างมาตรา ๑๓ มาปรับใช้กับการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ ในกรณีนี้ด้วย

๘.๕ โดยที่การจัดให้มีแผนการบริหารจัดการพื้นที่อุทยานแห่งชาติสำหรับอุทยานแห่งชาติแต่ละแห่ง โดยมีแผนที่แสดงรายละเอียดและแนวเขตการจัดการพื้นที่สำหรับใช้ ในการคุ้มครอง บำรุง ดูแลรักษา และการบริหารจัดการอุทยานแห่งชาติ เป็นเรื่องใหม่ที่เกิดขึ้นภายใต้ร่างพระราชบัญญัตินี้ และแม้การจัดทำแผนการบริหารจัดการภายในพื้นที่อุทยานแห่งชาติดังกล่าวจะต้องสอดคล้องกับนโยบายการจัดการอุทยานแห่งชาติที่คณะกรรมการอุทยานแห่งชาติได้ให้ความเห็นชอบก็ตาม แต่เพื่อให้การจัดทำแผนการบริหารจัดการพื้นที่อุทยานแห่งชาติและการกำหนดเขตการบริหารจัดการภายในพื้นที่อุทยานแห่งชาติมีความเหมาะสมและเกิดประโยชน์สูงสุด รวมถึงสะท้อนถึงสภาพปัญหาหรือความประสงค์ของประชาชนทั่วไป ชุมชนที่เกี่ยวข้อง หรือชุมชนที่อยู่อาศัยบริเวณพื้นที่โดยรอบอุทยานแห่งชาติที่อาจได้รับผลกระทบโดยตรง ดังนั้น ในการดำเนินการเพื่อจัดให้มีแผนการบริหารจัดการพื้นที่อุทยานแห่งชาติข้างต้น กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช จึงสมควรจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นหรือสร้างกระบวนการปรึกษาหารือร่วมกันระหว่างภาครัฐและประชาชนทั้งผู้ที่อยู่ในหรือนอกพื้นที่ที่อุทยานแห่งชาตินั้นตั้งอยู่ในรูปแบบที่เหมาะสมเป็นการเพิ่มเติมด้วย นอกจากนี้ เพื่อให้ประชาชน

ได้รับทราบข้อมูลและรายละเอียดเกี่ยวกับแผนการบริหารจัดการพื้นที่อุทยานแห่งชาติและแนวเขตการจัดการพื้นที่ในอุทยานแห่งชาติดังกล่าว สมควรที่จะได้มีการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ข้อมูลดังกล่าวผ่านสื่อสารมวลชนอีกทางหนึ่งด้วย นอกเหนือไปจากการปิดประกาศไว้ ณ สถานที่ที่เปิดเผยเท่านั้น

๘.๖ โดยที่มาตรา ๖๓ แห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ เป็นบทบัญญัติที่กำหนดขึ้นเพื่อบริหารจัดการและแก้ไขปัญหาเชิงพื้นที่ให้แก่บุคคลที่ได้อยู่อาศัยหรือทำกินในเขตพื้นที่อุทยานแห่งชาติเดิมเท่านั้น โดยผ่อนปรนให้บุคคลดังกล่าวสามารถอยู่อาศัยหรือทำกินในพื้นที่นั้นต่อไปได้หากเป็นไปได้การดำรงชีพอย่างเป็นปกติสุข โดยบุคคลนั้นมีหน้าที่ในการอนุรักษ์ และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ดังกล่าวให้มีความสมบูรณ์ และมีระบบนิเวศที่เหมาะสม กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านบริหารจัดการที่ดิน จึงสมควรที่จะได้ชี้แจงและสร้างความเข้าใจกับประชาชน ผู้มีส่วนได้เสีย หรือผู้ที่ได้รับผลกระทบให้ทราบถึงเจตนารมณ์ ความมุ่งหมายของบทบัญญัติมาตรานี้ และสาระสำคัญของกฎหมาย ผ่านกลไกของสื่อสารมวลชนในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อให้ประชาชนได้ตระหนักรู้ มีความเข้าใจ และปฏิบัติตามกฎหมายได้อย่างถูกต้องก่อนที่จะกฎหมายฉบับนี้จะมีผลใช้บังคับ

๘.๗ โดยที่ร่างมาตรา ๖๔ เป็นบทบัญญัติที่กำหนดขึ้นเพื่อให้บุคคลหรือชุมชนที่อยู่อาศัยในพื้นที่บริเวณโดยรอบอุทยานแห่งชาติทั้งที่เป็นพื้นที่บนบกหรือพื้นที่ทางทะเลได้พึงพาอาศัยอุทยานแห่งชาติตามวิถีชีวิตชุมชนดั้งเดิมในการเข้าไปเก็บหาหรือใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติบางชนิดที่สามารถเกิดใหม่ทดแทนได้ตามฤดูกาลเพื่อการดำรงชีพอย่างเป็นปกติสุข อันเป็นมาตรการผ่อนปรนระยะสั้นเพื่อให้คนและป่าสามารถอยู่ร่วมกันได้ อย่างไรก็ดี เพื่อให้มีการควบคุมการใช้ทรัพยากรธรรมชาติในอุทยานแห่งชาติให้เป็นไปอย่างเหมาะสมสมควรที่จะได้มีการพิจารณาศึกษาเพื่อหาแนวทางหรือกำหนดมาตรการที่เหมาะสมเพื่อให้เกิดการลดการพึ่งพาอาศัยหรือการใช้ทรัพยากรธรรมชาติในอุทยานแห่งชาติ รวมถึงการศึกษาเพื่อแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการทำประมงพื้นบ้านในบริเวณพื้นที่อุทยานแห่งชาติทางทะเล ที่มีสภาพปัญหาที่สลับซับซ้อนเนื่องจากมีกฎหมายหลายฉบับที่เกี่ยวข้อง เช่น กฎหมายว่าด้วยอุทยานแห่งชาติ กฎหมายว่าด้วยการประมง กฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง และกฎหมายว่าด้วยการจัดหาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล ซึ่งได้ผ่านการพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติเมื่อไม่นานมานี้ ทั้งสองกรณีดังกล่าวจึงเป็นเรื่องเร่งด่วนที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนจะได้ร่วมกันพิจารณาดำเนินการบูรณาการงานระหว่างกันและเร่งแก้ไขปัญหาดังกล่าวให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรมโดยเร็ว

๘.๘ การกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นอัตราขั้นสูงสุดที่จะเรียกเก็บได้และเป็นการกำหนดขึ้นใหม่ภายใต้ร่างพระราชบัญญัตินี้ ดังนั้น ในวาระเริ่มต้นภายหลังจากที่ร่างพระราชบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้เป็นกฎหมายแล้ว กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช จึงควรที่จะได้ชี้แจงและทำความเข้าใจกับพนักงานเจ้าหน้าที่ในฐานะผู้บังคับใช้กฎหมาย และประชาชนทั่วไปที่จะอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายโดยเร็วเพื่อเป็นการป้องกันมิให้เกิดความเข้าใจผิดเกี่ยวกับบทบัญญัติในส่วนนี้ที่คลาดเคลื่อน และควรจัดทำกฎหมายลำดับรองเพื่อกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมสำหรับการประกอบกิจการและการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ให้แล้วเสร็จโดยเร็ว ทั้งนี้ ในการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมในแต่ละประเภทดังกล่าว เช่น ค่าธรรมเนียมสำหรับการอนุญาตเพื่อการสำรวจ การศึกษา การวิจัย หรือการทดลองทางวิชาการ สมควรที่จะกำหนดในอัตราที่ทำให้เกิดแรงจูงใจ ส่งเสริม และสนับสนุนให้มีการสำรวจ การศึกษา การวิจัย หรือการทดลองทางวิชาการ อันจะเป็นประโยชน์ต่อองค์ความรู้ด้านอุทยานแห่งชาติ ในส่วนของอัตราค่าธรรมเนียมในกรณีอื่น ก็สมควรกำหนดให้มีความเหมาะสมตามประเภท และขนาดของกิจกรรมหรือการประกอบกิจการที่จะดำเนินการ โดยคำนึงถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นแก่อุทยานแห่งชาติ และทรัพยากรธรรมชาติในอุทยานแห่งชาติที่จะต้องสูญเสียประกอบด้วย

(๑๕)

๙. คณะกรรมการวิสามัญได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมรวมทั้ง
ข้อสังเกตมาพร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว

(นายทรงธรรม สุขสว่าง)

เลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ

พิจารณาร่างพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ.

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

(ก)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ
พ.ศ.

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยอุทยานแห่งชาติ

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน ทำให้บทบัญญัติบางประการไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน ในการสงวน อนุรักษ์ คุ้มครอง และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติ เช่น พันธุ์ไม้ สัตว์ป่า ตลอดจนทิวทัศน์ ป่า และภูเขา ให้คงอยู่ในสภาพธรรมชาติเดิมมิให้ถูกทำลาย ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ ของประเทศในการเป็นแหล่งศึกษาเรียนรู้ทางธรรมชาติหรือนันทนาการของประชาชน และเพื่อให้ การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพในอุทยานแห่งชาติเป็นไป อย่างสมดุลและยั่งยืน และสอดคล้องกับข้อตกลงระหว่างประเทศตามพันธกรณีที่ประเทศไทย เป็นภาคีสมาชิก จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ไม้” หมายความว่า ไม้ทุกชนิดที่เกิดขึ้นหรือมีอยู่ในอุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ หรือสวนรุกขชาติ ทั้งที่มีลักษณะเป็นต้น กอ หรือเถา และหมายความรวมถึง ราก ปุ่ม ตอ หน่อ กิ่ง ตา หัว เหง้า เศษ ปลาย ส่วนหนึ่งส่วนใดของไม้ ไม่ว่าจะถูกตัด ฟัน เลื่อย ผ่า ถาก ทอน ขุด หรือกระทำโดยวิธีการอื่นใด

“สัตว์ป่า” หมายความว่า สัตว์ป่าตามกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า ที่มีอยู่ในอุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ หรือสวนรุกขชาติ

“อุทยานแห่งชาติ” หมายความว่า พื้นที่ที่มีความโดดเด่นสวยงามทางธรรมชาติ เป็นพิเศษ หรือมีความหลากหลายทางชีวภาพ ระบบนิเวศ ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และสัตว์ป่าหรือพืชป่าประจำถิ่นที่หายากหรือใกล้สูญพันธุ์ หรือโดดเด่นด้านธรณีวิทยา หรือมรดกทางวัฒนธรรมที่สมควรสงวนหรืออนุรักษ์ไว้เพื่อประโยชน์ของคนในชาติหรือเพื่อเป็น แหล่งศึกษาเรียนรู้ทางธรรมชาติหรือนันทนาการของประชาชนอย่างยั่งยืน

“วนอุทยาน” หมายความว่า พื้นที่ที่มีสภาพธรรมชาติสวยงามเหมาะสมแก่ การสงวนรักษาไว้ให้เป็นแหล่งคุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หรือเพื่อเป็นแหล่งศึกษา เรียนรู้ทางธรรมชาติหรือนันทนาการของประชาชนโดยส่วนรวม

“สวนพฤกษศาสตร์” หมายความว่า พื้นที่ที่มีการจัดรวบรวมพรรณไม้ โดยมีการจัดแยกพรรณไม้ออกเป็นหมวดหมู่ตามหลักพฤกษศาสตร์หรือตามหลักอนุกรมวิธานพืช เพื่อให้เป็นแหล่งอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ เป็นสถานที่ศึกษาค้นคว้าวิจัยทางวิชาการ และใช้เป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจของประชาชน

“สวนรุกขชาติ” หมายความว่า พื้นที่ที่มีการรวบรวมและอนุรักษ์พรรณไม้ที่มีค่า หายาก หรือใกล้สูญพันธุ์ซึ่งมีอยู่ในท้องถิ่น เพื่อให้ได้รับความรู้เกี่ยวกับพันธุ์ไม้ และการพักผ่อนหย่อนใจ ของประชาชน

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการ ตามพระราชบัญญัตินี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการอุทยานแห่งชาติ

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ กับออกกฎกระทรวง กำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ลดหรือยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนด กิจการอื่น หรือออกประกาศและระเบียบ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

การออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่ง รัฐมนตรีจะกำหนด ค่าธรรมเนียมให้แตกต่างกันโดยค่านิ่งถึงขนาด ลักษณะ ประเภทกิจการหรือกิจกรรม หรือเขตพื้นที่ ที่จะดำเนินการก็ได้

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑
อุทยานแห่งชาติ

ส่วนที่ ๑
การกำหนดอุทยานแห่งชาติ

มาตรา ๖ เมื่อปรากฏว่าพื้นที่ใดมีลักษณะเหมาะสมที่จะกำหนดเป็นอุทยานแห่งชาติ ให้กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืชเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบ โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกาและให้มีแผนที่แสดงแนวเขตซึ่งจัดทำด้วยระบบภูมิสารสนเทศหรือระบบอื่นซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกันแนบท้ายพระราชกฤษฎีกานั้นด้วย

เมื่อพระราชกฤษฎีกาตามวรรคหนึ่งมีผลใช้บังคับแล้ว ให้มาตรการบังคับหรือมาตรการคุ้มครองในพื้นที่ดังกล่าวเป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่กฎหมายอื่นจะได้กำหนดมาตรการในเรื่องดังกล่าวไว้ไม่ต่ำกว่ามาตรการที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๗ การขยายหรือการเพิกถอนอุทยานแห่งชาติไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน ให้กระทำโดยพระราชกฤษฎีกา และในกรณีที่เป็นกรขยายหรือการเพิกถอนอุทยานแห่งชาติบางส่วน ให้มีแผนที่แสดงแนวเขตที่เปลี่ยนแปลงไปซึ่งจัดทำด้วยระบบภูมิสารสนเทศหรือระบบอื่นซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกันแนบท้ายพระราชกฤษฎีกาด้วย

มาตรา ๘ พื้นที่ที่จะกำหนดให้เป็นอุทยานแห่งชาติตามมาตรา ๖ ต้องมีได้เป็นที่ดินที่มีหนังสือแสดงกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองตามประมวลกฎหมายที่ดินหรือกฎหมายอื่นของบุคคลใด เว้นแต่เป็นที่ดินของหน่วยงานของรัฐ

การกำหนดอุทยานแห่งชาติในพื้นที่ที่อยู่ในความรับผิดชอบ ดูแลรักษา หรือเป็นของหน่วยงานของรัฐ หรือมีหน่วยงานของรัฐได้รับอนุญาตให้มีการใช้หรือทำประโยชน์ ให้กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืชขอความเห็นจากหน่วยงานของรัฐนั้นก่อน

ในการกำหนดให้พื้นที่บริเวณใดเป็นอุทยานแห่งชาติ การขยายอุทยานแห่งชาติ หรือการเพิกถอนอุทยานแห่งชาติไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน ให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสีย ชุมชนที่เกี่ยวข้อง และประชาชน เพื่อนำมาประกอบการพิจารณาดำเนินการ ทั้งนี้ ตามประกาศที่รัฐมนตรีกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

ห้ามมิให้เพิกถอนอุทยานแห่งชาติไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนเพื่อนำมากำหนดเป็นวนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ หรือสวนรุกขชาติ

มาตรา ๙ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดให้มีหลักเขต ป้าย เครื่องหมายแสดงแนวเขตอุทยานแห่งชาติ และเครื่องหมายอื่นที่จำเป็น เพื่อให้ประชาชนทราบว่าเป็นเขตอุทยานแห่งชาติ และอำนวยความสะดวกและให้ความรู้แก่ประชาชน

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง พนักงานเจ้าหน้าที่อาจมอบหมายให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นช่วยดูแลหรือบำรุงรักษาหลักเขต ป้าย เครื่องหมายแสดงแนวเขต และเครื่องหมายอื่นได้ตามสมควร

หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และรูปแบบในการจัดให้มีหลักเขต ป้าย เครื่องหมายแสดงแนวเขต และเครื่องหมายอื่นที่จำเป็น ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

ส่วนที่ ๒

คณะกรรมการอุทยานแห่งชาติ

มาตรา ๑๐ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการอุทยานแห่งชาติ” ประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นรองประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ อธิบดีกรมการปกครอง อธิบดีกรมการท่องเที่ยว อธิบดีกรมป่าไม้ อธิบดีกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง อธิบดีกรมที่ดิน เลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนไม่เกินเจ็ดคน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ หรือมีประสบการณ์ด้านอุทยานแห่งชาติ ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านการท่องเที่ยวและนันทนาการ หรือด้านกฎหมาย เป็นกรรมการ

ให้อธิบดีเป็นกรรมการและเลขานุการ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ให้แต่งตั้งจากผู้แทนภาคเอกชนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง

มาตรา ๑๑ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีสัญชาติไทยและมีประสบการณ์หรือทำงานด้านที่แต่งตั้งไม่น้อยกว่าสิบปี และไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต

(๒) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๓) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นความผิดลหุโทษหรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท

(๔) เป็นข้าราชการการเมือง ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งรับผิดชอบในการบริหารพรรคการเมืองที่ปรึกษาพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง

มาตรา ๑๒ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมีได้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒินั้นปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะได้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิใหม่

มาตรา ๑๓ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย
หรือหย่อนความสามารถ

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๑

มาตรา ๑๔ ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ
หรือในกรณีที่คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
ซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างหรือเป็นกรรมการ
ผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว
เว้นแต่วาระเหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวันจะไม่แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนหรือเพิ่มขึ้นก็ได้

มาตรา ๑๕ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง
ของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อยู่ในที่
ประชุมอาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการ
และรองประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อยู่ในที่ประชุมอาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือก
กรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีหนึ่ง
เสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีก
เสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๖ คณะกรรมการมีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนโยบายการจัดการอุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์
และสวนรุกขชาติ

(๒) เสนอแนะการกำหนดพื้นที่ใดเป็นอุทยานแห่งชาติ การขยายหรือการเพิกถอน
อุทยานแห่งชาติ เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนการบริหารจัดการที่ดินและทรัพยากรดิน
ของประเทศ

(๓) พิจารณาให้ความเห็นชอบการกำหนดพื้นที่ใดเป็นวนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์
และสวนรุกขชาติ รวมทั้งการขยายหรือการเพิกถอนวนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ และสวนรุกขชาติ
เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนการบริหารจัดการที่ดินและทรัพยากรดินของประเทศ

(๔) พิจารณาให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับการออกกฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบ
ที่พระราชบัญญัตินี้กำหนดให้ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ

(๕) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นหรือตามที่
คณะรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๑๗ ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติการ
อย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย
การประชุมของคณะอนุกรรมการ ให้นำความในมาตรา ๑๕ มาใช้บังคับด้วย
โดยอนุโลม

ส่วนที่ ๓

การคุ้มครอง บำรุง ดูแล และรักษาอุทยานแห่งชาติ

มาตรา ๑๘ ในการคุ้มครอง บำรุง ดูแล รักษา และการบริหารจัดการ
อุทยานแห่งชาติ ให้จัดให้มีแผนการบริหารจัดการพื้นที่อุทยานแห่งชาติแต่ละแห่งพร้อมแผนที่
แสดงรายละเอียดและแนวเขตการจัดการพื้นที่เพื่อเสนออธิบดีให้ความเห็นชอบ เมื่ออธิบดี
ให้ความเห็นชอบแผนการบริหารจัดการพื้นที่ดังกล่าวแล้ว ให้หัวหน้าอุทยานแห่งชาติที่มีหน้าที่
รับผิดชอบในอุทยานแห่งชาตินั้นปิดประกาศแผนที่และแนวเขตการจัดการท้ายประกาศไว้
ณ สถานที่ที่เปิดเผย และดำเนินการจัดการพื้นที่อุทยานแห่งชาติให้เป็นไปตามแผนการบริหารจัดการ
พื้นที่ดังกล่าว

การจัดทำแผนการบริหารจัดการพื้นที่อุทยานแห่งชาติและการกำหนดเขตการจัดการ
ภายในพื้นที่อุทยานแห่งชาติ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีกำหนด โดยการกำหนดเขตการจัดการ
ภายในพื้นที่อุทยานแห่งชาติดังกล่าวต้องไม่กระทบต่อลักษณะพื้นที่ที่ต้องการอนุรักษ์สภาพธรรมชาติ
หรือเป็นพื้นที่เปราะบางของระบบนิเวศ และต้องรักษาไว้ซึ่งสภาพความเป็นอุทยานแห่งชาติด้วย
แผนการบริหารจัดการพื้นที่อุทยานแห่งชาติ อย่างน้อยต้องประกอบด้วยวิธีการ
ดำเนินการ แนวทางการจัดการ และการกำกับดูแลการใช้พื้นที่

มาตรา ๑๙ ภายในอุทยานแห่งชาติ ห้ามมิให้บุคคลใดกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใด
ดังต่อไปนี้

(๑) ยึดถือหรือครอบครองที่ดิน ก่อสร้าง แผ้วถาง เผาป่า หรือกระทำด้วยประการใด ๆ
ให้เสื่อมสภาพหรือเปลี่ยนแปลงสภาพพื้นที่ไปจากเดิม

(๒) เก็บหา นำออกไป กระทำด้วยประการใด ๆ ให้เป็นอันตราย หรือทำให้เสื่อมสภาพ
ซึ่งไม้ ดิน หิน กรวด หวาย แร่ ปิโตรเลียม หรือทรัพยากรธรรมชาติอื่น หรือกระทำการอื่นใด
อันส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศ ความหลากหลายทางชีวภาพ และทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๓) ล่อหรือนำสัตว์ป่าออกไปหรือกระทำให้เป็นอันตรายแก่สัตว์ป่าด้วยประการใด ๆ

(๔) เปลี่ยนแปลงทางน้ำหรือทำให้น้ำในลำน้ำ ลำห้วย หนอง บึง ทะเล
ท่วมท้น เหือดแห้ง เน่าเสีย หรือเป็นพิษ

(๕) ปิดกั้นหรือทำให้เกิดขวางกั้นทางน้ำหรือทางบก

(๖) เข้าไปดำเนินกิจการใด ๆ เพื่อหาผลประโยชน์

(๗) นำเครื่องมือสำหรับล่าสัตว์หรือจับสัตว์ หรืออาวุธใด ๆ เข้าไป

(๘) ยิงปืน ทำให้เกิดระเบิด หรือจุดดอกไม้เพลิง

(๙) ings ที่ เป็น เชื้อเพลิง ซึ่ง อาจ ทำให้ เกิด เพลิง ใหม่

(๑๐) กระทำ ให้ หลักเขต หรือ เครื่องหมาย แสดง แนวเขต ซึ่ง พนักงาน เจ้าหน้า ที่ จัด ให้ มี ตาม พระราชบัญญัติ นี้ เคลื่อน ที่ ลบ เลือน เสีย หาย สูญ หาย หรือ ไร้ ประโยชน์

มาตรา ๒๐ บุคคล ซึ่ง เข้า ไป ใน อุทยาน แห่งชาติ ต้อง ปฏิบัติ ตาม คำสั่ง ของ พนักงาน เจ้าหน้า ที่ ซึ่ง ได้ สั่ง ให้ ปฏิบัติ ตาม ระเบียบ ที่ อธิบดี กำหนด

มาตรา ๒๑ บุคคล ใด นำ หรือ ปลด ปล่อย สัตว์ เข้า ไป ใน อุทยาน แห่งชาติ ต้อง ด้ รับ อนุญาต จาก พนักงาน เจ้าหน้า ที่

หลักเกณฑ์ วิธีการ และ เงื่อนไข ในการ อนุญาต ตาม วรคหนึ่ง ให้ เป็น ไป ตาม ระเบียบ ที่ อธิบดี กำหนด

มาตรา ๒๒ พนักงาน เจ้าหน้า ที่ มี อำนาจ อนุญาต ให้ บุคคล กระทำ ตาม มาตรา ๑๙ (๒) (๕) (๖) หรือ (๗) ได้ ตาม ลักษณะ ของ เขต การ จัด การ พื้นที่ อุทยาน แห่งชาติ ที่ กำหนด ไว้ โดย อยู่ ใน ความ ควบคุม ดูแล ของ พนักงาน เจ้าหน้า ที่ ทั้งนี้ การ อนุญาต ดัง กล่าว ให้ กระทำ ได้ เฉพาะ เพื่อ การ สำร วจ การ ศึกษา วิจัย หรือ การ ทดลอง ทาง วิชาการ การ ถ่าย ทำ ภาพยนตร์ วิดีทัศน์ หรือ สารคดี การ ถ่าย ภาพ การ ศึกษา ธรรมชาติ การ บำรุง รักษา โครงสร้าง สาธารณูปโภค พื้นฐาน หรือ เพื่อ ความ มั่นคง ทาง พลังงาน หรือ การ ท่อง เทียบ ที่เป็น ประโยชน์ และ ไม่ ก่อ ให้ เกิด ความ เสีย หาย ต่อ อุทยาน แห่งชาติ

หลักเกณฑ์ วิธีการ และ เงื่อนไข การ อนุญาต และ การ ควบคุม ดูแล ตาม วรคหนึ่ง อายุ ใบ อนุญาต การ ต่อ อายุ ใบ อนุญาต และ การ ออก ใบ แทน ใบ อนุญาต ให้ เป็น ไป ตาม ระเบียบ ที่ อธิบดี กำหนด โดย ความ เห็น ชอบ ของ คณะ กรรมการ

มาตรา ๒๓ เพื่อ ประโยชน์ ในการ คุ้มครอง ดูแล รักษา หรือ บำรุง อุทยาน แห่งชาติ หรือ การ สำร วจ การ ศึกษา วิจัย หรือ การ ทดลอง ทาง วิชาการ หรือ เพื่อ อำนวย ความ สะดวก ในการ ทัก สนา จร หรือ การ พัก แรม เป็น การ ชั่ว คราว หรือ เพื่อ อำนวย ความ ปลอดภัย หรือ ให้ ความ รู้ แก่ ประชาชน โดย ทั่ว ไป ใน อุทยาน แห่งชาติ ให้ พนักงาน เจ้าหน้า ที่ มี อำนาจ กระทำ ตาม มาตรา ๑๙

การ กระทำ ของ พนักงาน เจ้าหน้า ที่ ตาม วรคหนึ่ง ให้ เป็น ไป ตาม ระเบียบ ที่ อธิบดี กำหนด โดย ความ เห็น ชอบ ของ คณะ กรรมการ

มาตรา ๒๔ ใน อุทยาน แห่งชาติ ต้อง จัด ให้ มี การ ประชาสัมพันธ์ การ ดูแล รักษา ความ ปลอดภัย การ ให้ คำ แนะนำ หรือ การ จัด ระบบ การ เตือนภัย แก่ ประชาชน

การ ดำเนิน การ ตาม วรคหนึ่ง หัวหน้า อุทยาน แห่งชาติ อาจ ร้อง ขอ ให้ องค์ กร ปรก ครอบ ส่วน ท้อง ถิ่น องค์ กร อื่น ใด หรือ บุคคล ใด ช่วย ดำเนิน การ ตาม ความ จำ เป็น ก็ได้ และ ให้ ถู ก ว่า การ กระทำ ของ เจ้าหน้า ที่ องค์ กร ปรก ครอบ ส่วน ท้อง ถิ่น เจ้าหน้า ที่ ของ องค์ กร อื่น หรือ บุคคล อื่น ใด ดัง กล่าว เป็น การ กระทำ ของ พนักงาน เจ้าหน้า ที่ ตาม พระราชบัญญัติ นี้

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วนหรือมีเหตุฉุกเฉินที่จะต้องกระทำการหรืองดเว้นการกระทำใด ๆ ในอุทยานแห่งชาติเพื่อช่วยเหลือหรือป้องกันภัยอันตรายแก่บุคคลหรือชุมชนเพื่อรักษาสภาพธรรมชาติ ระบบนิเวศ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หรือเพื่อป้องกันภัยพิบัติอันเป็นสาธารณะ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจกระทำการตามมาตรา ๑๙ ในกรณีนี้ พนักงานเจ้าหน้าที่อาจร้องขอให้เจ้าหน้าที่อื่นของรัฐหรือบุคคลอื่นช่วยเหลือในการกระทำความดังกล่าวก็ได้ และให้รายงานการกระทำต่ออธิบดีเพื่อทราบ

การกระทำของเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐหรือบุคคลอื่นตามวรรคหนึ่ง ให้ถือเป็น การกระทำของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๒

วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ และสวนรุกขชาติ

มาตรา ๒๖ ให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประกาศกำหนดบริเวณพื้นที่ใดเป็นวนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ หรือสวนรุกขชาติ โดยให้มีแผนที่แสดงแนวเขตซึ่งจัดทำด้วยระบบภูมิสารสนเทศหรือระบบอื่นซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกันแนบท้ายประกาศนั้นด้วย

ความในวรรคหนึ่งให้นำมาใช้กับการขยายหรือการเพิกถอนวนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ หรือสวนรุกขชาติ ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนด้วย

เมื่อประกาศตามวรรคหนึ่งมีผลใช้บังคับแล้ว ให้มาตรการบังคับหรือมาตรการคุ้มครองในพื้นที่ดังกล่าวเป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่กฎหมายอื่นจะได้กำหนดมาตรการในเรื่องดังกล่าวไว้ไม่ต่ำกว่ามาตรการที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๗ ภายในวนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ หรือสวนรุกขชาติ ห้ามมิให้บุคคลใดกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๙ และมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง ในกรณีที่เป็นกรกระทำตามมาตรา ๑๙ (๒) (๓) (๕) (๖) (๗) หรือ (๘) หรือมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง พนักงานเจ้าหน้าที่จะอนุญาตให้กระทำก็ได้โดยต้องปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้สั่งให้ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการอนุญาตและการควบคุมดูแลตามวรรคสอง อายุใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต และการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

มาตรา ๒๘ ให้นำความในมาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๕ มาใช้บังคับแก่วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ หรือสวนรุกขชาติด้วยโดยอนุโลม

หมวด ๓
เงินค่าบริการหรือเงินค่าตอบแทน

มาตรา ๒๙ เพื่อประโยชน์ในการรักษาสภาพ ความปลอดภัย ความสะอาด ความเป็นระเบียบเรียบร้อย การให้บริการ และการอำนวยความสะดวกด้านต่าง ๆ ในอุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ หรือสวนรุกขชาติ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช จะเรียกเก็บค่าบริการหรือค่าตอบแทนสำหรับการนั้นก็ได้

หลักเกณฑ์และ วิธีการ และเงื่อนไขการเรียกเก็บและการยกเว้นค่าบริการหรือค่าตอบแทน และอัตราค่าบริการหรือค่าตอบแทนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

มาตรา ๓๐ ให้แบ่งเงินในอัตราไม่เกินร้อยละสิบของเงินที่เรียกเก็บได้ตามมาตรา ๒๙ แก่เทศบาลหรือองค์การบริหารส่วนตำบลอันเป็นที่ตั้งของอุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ หรือสวนรุกขชาติแห่งนั้น เพื่อนำไปใช้ในการส่งเสริมและสนับสนุนการปฏิบัติงาน หรือการอนุรักษ์ บำรุงรักษา และฟื้นฟูอุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ หรือสวนรุกขชาติที่อยู่ในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่อุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ หรือสวนรุกขชาติตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบของเทศบาลหรือองค์การบริหารส่วนตำบลหลายแห่ง ให้แบ่งเงินแก่เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นทุกแห่ง แต่เมื่อรวมจำนวนเงินแล้วต้องไม่เกินอัตราที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง

มาตรา ๓๑ เงินที่เรียกเก็บได้ตามมาตรา ๒๙ เงินที่มีผู้บริจาค และเงินค่าปรับที่อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายเปรียบเทียบตามมาตรา ๕๒ ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียม ไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน และให้กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช เก็บรักษาไว้เป็นเงินเพื่อการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และบำรุงรักษาอุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ หรือสวนรุกขชาติ

มาตรา ๓๒ เงินเพื่อการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และบำรุงรักษาอุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ หรือสวนรุกขชาติตามมาตรา ๓๑ ให้กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช นำไปใช้จ่ายเพื่อกิจการ ดังต่อไปนี้

(๑) การคุ้มครอง ดูแล บำรุงรักษา หรือฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในอุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ สวนรุกขชาติ หรือพื้นที่ซึ่งคณะกรรมการเห็นชอบ ให้เตรียมการกำหนดเป็นอุทยานแห่งชาติ ตลอดจนเป็นเงินช่วยเหลือและอุดหนุนกิจการใดที่เกี่ยวกับการสนับสนุนส่งเสริมและรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในเขตนั้น

(๒) ค่าใช้จ่ายในการทำลาย รื้อถอน ย้ายสิ่งปลูกสร้างหรือต้นไม้ ที่มีผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๓๕ (๓)

(๓) เงินสวัสดิการหรือเงินช่วยเหลือให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าหน้าที่ หรืออาสาสมัครที่ได้รับอันตราย บาดเจ็บ เสียชีวิต หรือเป็นเงินช่วยเหลือในการต่อสู้คดี จากการปฏิบัติหน้าที่ในการคุ้มครอง ดูแลรักษาอุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ สวนรุกขชาติ หรือพื้นที่ซึ่งคณะกรรมการเห็นชอบให้เตรียมการกำหนดเป็นอุทยานแห่งชาติ

(๔) การบำรุงรักษาสถานที่ หรือการจัดหาสิ่งจำเป็นหรือเป็นประโยชน์ ต่อการอำนวยความสะดวก ความปลอดภัย การให้ความรู้ การท่องเที่ยว หรือการพักผ่อน ของนักท่องเที่ยว

(๕) การฝึกอบรม การศึกษา หรือการวิจัยของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าหน้าที่ ที่ปฏิบัติงานด้านอุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ หรือสวนรุกขชาติ

(๖) ค่าใช้จ่ายเพื่อการบริหารจัดการอุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ หรือสวนรุกขชาติให้เป็นไปตามนโยบายการจัดการอุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ หรือสวนรุกขชาติที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๑๖ (๑) และได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการ

มาตรา ๓๓ การนำส่ง การเก็บรักษา และการใช้จ่ายเงินเพื่อการอนุรักษ์ พื้นฟู และบำรุงรักษาอุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ หรือสวนรุกขชาติ ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

เงินค่าบริการหรือเงินค่าตอบแทนที่ได้รับตามมาตรา ๒๙ ให้จัดทำรายงานทางการเงิน และผลการปฏิบัติงานประจำปีเสนอต่อคณะกรรมการ และเผยแพร่ให้ประชาชนรับทราบ

หมวด ๔

การใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพ

มาตรา ๓๔ ผู้ใดเก็บ จัดหา หรือรวบรวมพันธุ์ไม้ พันธุ์สัตว์ หรือส่วนหนึ่งส่วนใด ของพันธุ์ไม้หรือพันธุ์สัตว์ดังกล่าว รวมถึงความหลากหลายทางชีวภาพในอุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ หรือสวนรุกขชาติ เพื่อการศึกษาหรือวิจัยอันเป็นประโยชน์ต่อการอนุรักษ์ความ หลากหลายทางชีวภาพ จะต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดย ความเห็นชอบของคณะกรรมการ

ผลตรวจวิเคราะห์หรือวิจัยให้เป็นของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช และ ในกรณีที่สำนักผลตรวจวิเคราะห์หรือวิจัยนั้นไม่ใช่ประโยชน์อย่างอื่น ต้องได้รับอนุญาตสอดส่องชนิด และต้องแจ้งขึ้นผลประโยชน์ให้เป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการแบ่งปันผลประโยชน์จาก ตรวจใช้ทรัพยากรชีวภาพผลการศึกษาวินิจฉัยความหลากหลายทางชีวภาพในอุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ หรือสวนรุกขชาติให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

หมวด ๕
พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๓๕ ในกรณีที่มีการกระทำฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) สั่งให้บุคคลออกจากอุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ หรือสวนรุกขชาติ หรือให้งดเว้นการกระทำใด ๆ ในเขตนั้น

(๒) สั่งเป็นหนังสือให้ผู้กระทำผิดต่อพระราชบัญญัตินี้ทำลาย รื้อถอน หรือกระทำการอื่นใด เพื่อให้อุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ หรือสวนรุกขชาติ กลับคืนสู่สภาพเดิมภายในเวลาที่กำหนด

(๓) ยึด ทำลาย รื้อถอน แกะไข หรือทำประการอื่นใดเมื่อผู้กระทำผิดไม่ปฏิบัติตาม (๒) หรือไม่ปรากฏตัวผู้กระทำผิด หรือรู้ตัวผู้กระทำผิดแต่หาตัวไม่พบ

(๔) ดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดที่เห็นสมควร เพื่อป้องกัน ระวัง หรือบรรเทา ความเสียหายแก่อุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ หรือสวนรุกขชาติ ในกรณีที่มีเหตุฉุกเฉิน

มาตรา ๓๖ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือเรียกบุคคลมาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้อง มาเพื่อประกอบการพิจารณาดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) เข้าไปในสถานที่ใด ๆ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของสถานที่นั้นเพื่อตรวจสอบและควบคุมให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) ตรวจค้นสถานที่หรือยานพาหนะใด ๆ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการของสถานที่นั้น ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้และมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าหากเนิ่นช้ากว่าจะเอาหมายค้นมาได้ จะมีการยกย้าย ซุกซ่อน สิ่ง หรือนำออกนอกราชอาณาจักร หรือทำลายทรัพย์สิน วัตถุ สิ่งของ หรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด

(๔) ยึดหรืออายัดทรัพย์สิน วัตถุ สิ่งของ หรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบหรือดำเนินคดี

เมื่อตรวจค้น ยึด หรืออายัดตาม (๓) หรือ (๔) แล้ว ถ้ายังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ จะกระทำต่อไปในเวลากลางคืนหรือนอกเวลาทำการของสถานที่นั้นก็ได้

มาตรา ๓๗ พนักงานเจ้าหน้าที่ตำแหน่งใดหรือระดับใดจะมีอำนาจตามที่ได้กำหนดไว้ในมาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๖ ทั้งหมดหรือแต่บางส่วน หรือจะต้องได้รับอนุมัติจากบุคคลใด ก่อนดำเนินการ รวมทั้งวิธีการปฏิบัติหน้าที่ และคุณสมบัติของพนักงานเจ้าหน้าที่แต่ละตำแหน่ง หรือแต่ละระดับ ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ทั้งนี้ ในการปฏิบัติหน้าที่ให้ทำเอกสารมอบหมายไว้ประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ได้รับมอบหมายนั้น เพื่อแสดงต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๓๘ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ แสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๓๙ การจับกุมปราบปรามผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

หมวด ๖

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๐ ผู้ใดกระทำการหรืองดเว้นกระทำการไม่ว่าจงใจหรือประมาทเลินเล่อ โดยมีขอบด้วยกฎหมาย และก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพยากรธรรมชาติในอุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ หรือสวนรุกขชาติ ผู้นั้นต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายให้แก่รัฐ ตามมูลค่าทั้งหมดของทรัพยากรธรรมชาติที่ถูกทำลาย สูญหาย หรือเสียหายไปนั้น

ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อฟื้นฟูสภาพธรรมชาติ ระบบนิเวศ ทรัพยากรธรรมชาติ หรือความหลากหลายทางชีวภาพ อันเป็นผลมาจากการกระทำ การหรืองดเว้นกระทำการของบุคคลใดตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้นั้นรับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการดังกล่าวด้วย

มูลค่าของทรัพยากรธรรมชาติตามวรรคหนึ่งให้ถือตามมูลค่าหรือบัญชีรายการ ที่อธิบดีกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

มาตรา ๔๑ ผู้ใดยึดถือหรือครอบครองที่ดิน ก่อสร้าง แผ้วถาง เผาป่า หรือทำด้วยประการใด ๆ ให้เสื่อมสภาพหรือเปลี่ยนแปลงสภาพพื้นที่ไปจากเดิมในอุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ หรือสวนรุกขชาติ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๙ (๑) ต้องระวางโทษ จำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงยี่สิบปี หรือปรับตั้งแต่สี่แสนบาทถึงสองล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ในกรณีความผิดตามวรรคหนึ่ง ถ้าได้กระทำในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้น ๑ หรือพื้นที่ลุ่มน้ำชั้น ๒ ตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด หรือพื้นที่เปราะบางของระบบนิเวศหรือความหลากหลายทางชีวภาพ ผู้กระทำต้องระวางโทษหนักกว่าโทษที่กฎหมายบัญญัติไว้ในวรรคหนึ่งถึงหนึ่ง

มาตรา ๔๒ ผู้ใดเก็บหา นำออกไป ทำด้วยประการใด ๆ ให้เป็นอันตราย หรือทำให้เสื่อมสภาพ ซึ่งไม้ ดิน หิน กรวด หวาย แร่ ปิโตรเลียม หรือทรัพยากรธรรมชาติอื่น หรือกระทำการอื่นใดอันส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศ ความหลากหลายทางชีวภาพ หรือทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในอุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ หรือสวนรุกขชาติ อันเป็นการฝ่าฝืน มาตรา ๑๙ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ในกรณีความผิดตามวรรคหนึ่ง ถ้าเป็นการกระทำแก่ทรัพยากรธรรมชาติที่สามารถ เกิดใหม่ทดแทนได้ตามฤดูกาลและมีมูลค่ารวมกันไม่เกินสองพันบาท ผู้กระทำต้องระวางโทษ ปรับไม่เกินห้าพันบาท

ในกรณีความผิดตามวรรคหนึ่ง ถ้าเป็นการกระทำที่ได้ก่อให้เกิดความเสียหาย แก่ไม้ที่เป็นต้นหรือเป็นท่อนอย่างใดอย่างหนึ่งหรือทั้งสองอย่างรวมกันเกินยี่สิบต้นหรือท่อน หรือรวมปริมาตรไม้เกินสี่ลูกบาศก์เมตร ผู้กระทำความต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สี่แสนบาทถึงสองล้านบาท

มาตรา ๔๓ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๙ (๓) หรือ (๔) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๙ (๕) (๖) (๘) หรือ (๙) ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๙ (๗) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๔๖ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๙ (๑๐) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๗ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๒๐ หรือมาตรา ๒๘ หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขตามที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ หรือมาตรา ๒๗ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๔๘ ผู้ใดกระทำการตามมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง โดยไม่ได้รับอนุญาต ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

ในกรณีความผิดตามวรรคหนึ่ง ถ้าเป็นการนำหรือปล่อยสัตว์ที่เป็นอันตราย หรือก่อให้เกิดผลกระทบต่อระบบนิเวศอย่างรุนแรงในอุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ หรือสวนรุกขชาตินั้น ผู้กระทำความต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๙ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๓๕ (๑) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

นอกจากต้องระวางโทษตามวรรคหนึ่งแล้ว ผู้นั้นยังต้องระวางโทษปรับอีกวันละ ไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท จนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๕๐ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๓๕ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

นอกจากต้องระวางโทษตามวรรคหนึ่งแล้ว ผู้นั้นยังต้องระวางโทษปรับอีกวันละ ไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท จนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๕๑ ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๓๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา ๕๒ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้มีโทษปรับสถานเดียว หรือเป็นความผิดที่มีโทษปรับหรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๕๓ ในกรณีผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำผิดนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใด ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการ หรือกระทำการและละเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้นด้วย

มาตรา ๕๔ ในการดำเนินคดีอาญาแก่ผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ เมื่อพนักงานอัยการยื่นฟ้องคดีอาญา ให้เรียกค่าเสียหายตามมาตรา ๔๐ ไปในคราวเดียวกัน

มาตรา ๕๕ ในกรณีที่มีผู้นำจับผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานอัยการร้องขอต่อศาล และให้ศาลมีอำนาจพิพากษาให้จ่ายเงินสินบนนำจับแก่ผู้นำจับเป็นจำนวนไม่เกินกึ่งหนึ่งของจำนวนเงินค่าปรับตามคำพิพากษาโดยจ่ายจากเงินค่าปรับที่ชำระต่อศาล ถ้าผู้กระทำความผิดไม่ชำระเงินค่าปรับหรือชำระไม่ถึงจำนวนที่จะต้องจ่ายค่าสินบนนำจับได้ครบถ้วน ให้จ่ายเงินสินบนนำจับที่ยังจะต้องจ่ายจากเงินค่าขายของกลางที่ศาลสั่งให้ริบ ถ้ายังขาดอยู่อีกก็ให้เป็นพับไป

ในกรณีที่มีผู้นำจับหลายคน ให้แบ่งเงินสินบนนำจับให้คนละเท่า ๆ กัน การจ่ายเงินสินบนนำจับนั้น จะจ่ายได้เมื่อคดีถึงที่สุดแล้ว

มาตรา ๕๖ บรรดาไม้ สัตว์ป่า ทรัพย์สินหรือเครื่องมืออื่นใดที่มีอยู่ในอุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ หรือสวนรุกขชาติที่บุคคลได้มาจากการกระทำความผิด หรืออาวุธ เครื่องมือ เครื่องใช้ สิ่งปลูกสร้าง อุปกรณ์ สัตว์พาหนะ ยานพาหนะ หรือเครื่องจักรกลใด ๆ ที่บุคคลได้ใช้ในการกระทำความผิด หรือมีไว้เพื่อใช้กระทำความผิด หรือได้ใช้เป็นอุปกรณ์ให้ได้รับผล ในการกระทำความผิดตามมาตรา ๑๙ (๑) (๒) (๔) (๕) (๗) หรือ (๑๐) ให้ริบเสียทั้งสิ้น โดยไม่ต้อง คำนึงว่าเป็นของผู้กระทำความผิดและมีผู้ถูกลงโทษตามคำพิพากษาของศาลหรือไม่

ให้พนักงานอัยการร้องขอให้ศาลสั่งริบทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง และเมื่อพนักงานอัยการ ได้ร้องขอต่อศาลแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปิดประกาศ ณ ที่ว่าการอำเภอ ที่ทำการกำนัน ที่ทำการผู้ใหญ่บ้าน และที่ทำการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกิดเหตุ ทั้งนี้ ไม่ว่าในคดีดังกล่าว จะปรากฏตัวบุคคลซึ่งอาจเชื่อว่าเป็นเจ้าของหรือไม่ก็ตาม ในกรณีที่ปรากฏหลักฐานว่ามีบุคคล เป็นเจ้าของทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง ให้ส่งประกาศดังกล่าวทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ

ไปยังภูมิลำเนาของเจ้าของทรัพย์สินนั้น เพื่อให้บุคคลซึ่งอ้างว่าเป็นเจ้าของมายื่นคำขอเข้ามาในคดี ก่อนมีคำพิพากษาของศาลชั้นต้น

ในกรณีที่ไม่มีผู้ใดอ้างตัวเป็นเจ้าของก่อนมีคำพิพากษาของศาลชั้นต้น หรือมีเจ้าของแต่เจ้าของไม่สามารถพิสูจน์ให้ศาลเชื่อได้ว่าตนไม่มีโอกาสทราบหรือไม่มีเหตุอันควรสงสัยว่าจะมีการนำทรัพย์สินนั้นไปใช้ในการกระทำความผิดดังกล่าว อีกทั้งตนได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรแล้วที่จะป้องกันมิให้มีการกระทำความผิดเช่นนั้นเกิดขึ้นหรือไม่สามารถพิสูจน์ให้ศาลเชื่อได้ว่าตนไม่มีโอกาสทราบหรือไม่มีเหตุอันควรสงสัยว่าจะมีการนำทรัพย์สินดังกล่าวไปใช้ในการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ศาลสั่งริบทรัพย์สินดังกล่าวได้เมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันแรกของวันที่ปิดประกาศ ในกรณีที่ปรากฏหลักฐานว่ามีบุคคลเป็นเจ้าของทรัพย์สิน ให้นำแต่วันที่เจ้าของทรัพย์สินได้รับหรือถือว่าได้รับประโยชน์ลงทะเบียนตอบรับดังกล่าวตามวรรคสอง และในกรณีนี้ให้นำมาตรา ๓๖ แห่งประมวลกฎหมายอาญามาใช้บังคับ

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๕๖/๑ ในวาระเริ่มแรกให้คณะกรรมการอุทยานแห่งชาติ ประกอบด้วย กรรมการโดยตำแหน่งตามมาตรา ๑๐ ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลางก่อน จนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการอุทยานแห่งชาติ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๕๗ บรรดาอุทยานแห่งชาติที่ได้ประกาศกำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้เป็นอุทยานแห่งชาติตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕๘ บรรดาอาชญาบัตร ประทานบัตร และใบอนุญาตตามกฎหมาย ว่าด้วยแร่ และสัมปทาน ใบอนุญาต และหนังสืออนุญาตเข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยตามกฎหมาย ว่าด้วยป่าสงวนแห่งชาติซึ่งได้ออกให้แก่บุคคลใดไว้แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงใช้ต่อไปเพียงเท่าที่กำหนดอายุของอาชญาบัตร ประทานบัตร และใบอนุญาตตามกฎหมาย ว่าด้วยแร่ และสัมปทาน ใบอนุญาต และหนังสืออนุญาตเข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยตามกฎหมาย ว่าด้วยป่าสงวนแห่งชาตินั้น ๆ

มาตรา ๕๙ บรรดาใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตที่ออกให้แก่บุคคลใดตามกฎหมาย ว่าด้วยอุทยานแห่งชาติก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้ได้ต่อไปจนสิ้นอายุ

มาตรา ๖๐ ให้โอนเงินที่กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช เก็บไว้ เป็นรายได้เพื่อบำรุงรักษาอุทยานแห่งชาติตามมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ มาเป็นเงินเพื่อการอนุรักษ์ ป่าไม้ และบำรุงรักษาอุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ หรือสวนรุกขชาติ ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖๑ บรรดาระเบียบหรือประกาศใด ๆ ที่ออกตามความในพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ และใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะมีระเบียบหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

การออกระเบียบหรือประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖๒ ให้อนุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ หรือสวนรุกขชาติ ที่กำหนดให้มีขึ้นก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เฉพาะในส่วนที่เป็นงานในภารกิจหรืออยู่ในความรับผิดชอบของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ตามกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๔๗ เป็นวนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ หรือสวนรุกขชาติตามพระราชบัญญัตินี้ และให้กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช จัดทำแผนที่แสดงแนวเขตของพื้นที่ดังกล่าวให้เป็นไปตามมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้แล้วเสร็จภายในสองร้อยสี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖๓ ให้กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ดำเนินการถือครองที่ดินของประชาชนที่อยู่อาศัยหรือทำกินในอุทยานแห่งชาติแต่ละแห่งให้แล้วเสร็จภายในสองร้อยสี่สิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

เมื่อพ้นระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง และรัฐบาลมีแผนงานหรือนโยบายในการช่วยเหลือประชาชนที่ไม่มีที่ดินทำกินและได้อยู่อาศัยหรือทำกินในอุทยานแห่งชาติที่มีการประกาศกำหนดมาก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการจัดทำโครงการเกี่ยวกับการอนุรักษ์และดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติภายในอุทยานแห่งชาติโดยมิได้สิทธิในที่ดินนั้น เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อให้ความเห็นชอบ โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

พระราชกฤษฎีกาตามวรรคสองต้องมีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยเหลือบุคคลที่ไม่มีที่ดินทำกินและได้อยู่อาศัยหรือทำกินในอุทยานแห่งชาติ ภายใต้กรอบมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๑ เรื่อง การแก้ไขปัญหาที่ดินในพื้นที่ป่าไม้ หรือตามคำสั่งคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๖๖/๒๕๕๗ เรื่อง เพิ่มเติมหน่วยงานสำหรับการปราบปราม หยุดยั้งการบุกรุกทำลายทรัพยากรป่าไม้ และนโยบายการปฏิบัติงานเป็นการชั่วคราวในสถานการณ์ปัจจุบัน ลงวันที่ ๑๗ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๗ โดยต้องจัดให้มีแผนที่แสดงแนวเขตโครงการที่จะดำเนินการซึ่งจัดทำด้วยระบบภูมิสารสนเทศหรือระบบอื่นซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกันแนบท้ายพระราชกฤษฎีกา และมีระยะเวลาการบังคับใช้ชั่วคราวไม่เกินยี่สิบปี และอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การพิจารณาและคุณสมบัติของบุคคลที่อยู่อาศัยหรือทำกินภายใต้โครงการที่จะดำเนินการ หน้าที่ของบุคคลที่อยู่อาศัยหรือทำกินในการอนุรักษ์ พันธุ์ ดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติ ระบบนิเวศ และความหลากหลายทางชีวภาพ ภายในเขตพื้นที่ดำเนินโครงการ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการอยู่อาศัยหรือทำกิน และการสิ้นสุดการอยู่อาศัยหรือทำกิน และมาตรการในการกำกับดูแล การติดตาม และการประเมินผลการดำเนินโครงการ

ในกรณีบุคคลที่อยู่อาศัยหรือทำกินได้ครอบครองที่ดิน ก่อสร้าง แผ้วถาง หรือทำด้วยประการใด ๆ ให้เสื่อมสภาพหรือเปลี่ยนแปลงสภาพพื้นที่ไปจากเดิม เก็บหา นำออกไป ทำด้วยประการใด ๆ ให้เป็นอันตราย หรือทำให้เสื่อมสภาพ ซึ่งไม้ ดิน หิน กรวด ทราย แร่ ปิโตรเลียม หรือทรัพยากรธรรมชาติอื่น หรือกระทำการอื่นใดอันส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศ ความหลากหลายทางชีวภาพ หรือทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หรือนำหรือปล่อยสัตว์ ในเขตพื้นที่โครงการ ตามพระราชกฤษฎีกาที่ตราขึ้นตามมาตรานี้ หากการกระทำดังกล่าวเป็นไปเพื่อการดำรงชีพ อย่างเป็นปกติสุข และได้ปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยความเห็นชอบ ของคณะกรรมการแล้ว ผู้นั้นไม่ต้องรับโทษ

มาตรา ๖๔ ให้กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช สํารวจข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับประเภท และชนิดของทรัพยากรธรรมชาติที่สามารถเกิดใหม่ทดแทนได้ในอุทยานแห่งชาติที่ได้ประกาศกำหนดโดยพระราชกฤษฎีกาก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้แล้วเสร็จภายในสองร้อยสี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

เมื่อพ้นระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง และกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืชเห็นว่าพื้นที่ในอุทยานแห่งชาติที่ได้ประกาศกำหนดโดยพระราชกฤษฎีกาก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแห่งใด มีทรัพยากรธรรมชาติที่สามารถเกิดใหม่ทดแทนได้ตามฤดูกาลที่มีศักยภาพเหมาะสม และเพียงพอในการเก็บหาหรือใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาตินั้นโดยไม่ส่งผลกระทบต่อสภาพธรรมชาติ สัตว์ป่า ความหลากหลายทางชีวภาพ และระบบนิเวศ และเป็นกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อแก้ไขปัญหาการดำรงชีพตามวิถีชุมชนหรือวิถีชีวิตดั้งเดิมที่อยู่โดยรอบบริเวณอุทยานแห่งชาติดังกล่าวตามแผนงานของรัฐบาลแล้ว ให้กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ จัดทำโครงการอนุรักษ์และการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืนในอุทยานแห่งชาติแห่งนั้น เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อให้ความเห็นชอบ โดยกำหนดเป็นประกาศกระทรวง และให้มีแผนที่แสดงแนวเขตโครงการที่จะดำเนินการซึ่งจัดทำด้วยระบบภูมิสารสนเทศ หรือระบบอื่นซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงแนบท้ายประกาศกระทรวงนั้นด้วย

เพื่อประโยชน์ในการอนุรักษ์ การฟื้นฟู และการควบคุมและลดการพึ่งพิงการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติในอุทยานแห่งชาติ โครงการอนุรักษ์และการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืนที่จะดำเนินการภายใต้ประกาศกระทรวงตามวรรคสองให้มีระยะเวลาไม่เกินสี่ปี และจะต้องสอดคล้องกับนโยบายการจัดการอุทยานแห่งชาติ และแผนการบริหารจัดการพื้นที่อุทยานแห่งชาติแห่งนั้น และอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การพิจารณาและคุณสมบัติของบุคคลที่จะได้รับอนุญาตภายใต้โครงการที่จะดำเนินการ หน้าที่ของบุคคลที่ได้รับอนุญาตในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู ดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติ ระบบนิเวศ และความหลากหลายทางชีวภาพภายในเขตพื้นที่ดำเนินโครงการ ประเภท ชนิด จำนวนหรือปริมาณของทรัพยากรธรรมชาติที่สามารถเกิดใหม่ทดแทนได้ตามฤดูกาลที่อนุญาตให้เก็บหาหรือใช้ประโยชน์ ช่วงระยะเวลาดำเนินการที่เหมาะสม มาตรการตรวจสอบและควบคุมผลกระทบ และการฟื้นฟูสภาพพื้นที่หรือทรัพยากรธรรมชาติ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการอนุญาตการเก็บหาหรือการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ และการสิ้นสุดการอนุญาต มาตรการในการกำกับดูแล การตรวจสอบ การติดตาม การควบคุมผลกระทบและการฟื้นฟูสภาพพื้นที่หรือทรัพยากรธรรมชาติ

และการประเมินผลการดำเนินโครงการ และแนวทางในการลดการพึ่งพิงการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ
ดังกล่าวในเขตพื้นที่ดำเนินโครงการ

การเก็บหาหรือการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติที่สามารถเกิดใหม่ทดแทน
ได้ตามฤดูกาลของบุคคลที่ได้รับอนุญาตในเขตพื้นที่โครงการตามประกาศกระทรวงที่ตราขึ้นตาม
มาตรานี้ หากเป็นการเก็บหาหรือใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติตามประเภท ชนิด และจำนวน
ตามที่ได้รับอนุญาต และเป็นไปเพื่อการดำรงชีพอย่างเป็นปกติฐานะ และได้ปฏิบัติให้เป็นไปตาม
ระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการแล้ว ผู้นั้นไม่ต้องรับโทษ

.....

.....

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) ใบอนุญาตนำหรือปล่อยสัตว์เข้าไป ตามมาตรา ๒๑ หรือมาตรา ๒๗	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐ บาท
(๒) ใบอนุญาตเพื่อดำเนินกิจกรรมตามมาตรา ๒๒ นอกจาก (๓) และ (๔)	ฉบับละ	๑๐๐,๐๐๐ บาท
(๓) ใบอนุญาตเพื่อการสำรวจ การศึกษาวิจัย ทดลองทางวิชาการ	ฉบับละ	๑๐๐,๐๐๐ บาท
(๔) ใบอนุญาตเพื่อการถ่ายทำภาพยนตร์ วิทยุทัศน์ สารคดี การถ่ายภาพ	ฉบับละ/วัน	๑๐๐,๐๐๐ บาท
(๕) ใบอนุญาตการบริการนำเที่ยวแก่นักท่องเที่ยว ในอุทยานแห่งชาติ	ฉบับละ	๕๐๐,๐๐๐ บาท
(๖) ใบอนุญาตให้เข้าไปเก็บรังนกอีแอ่น	สัมปทานละ	๕๐๐,๐๐๐ บาท
(๗) ใบอนุญาตเพื่อดำเนินกิจกรรมตามมาตรา ๒๗	ฉบับละ	๑๐๐,๐๐๐ บาท
(๘) การต่ออายุใบอนุญาต	ครั้งละเท่ากับค่าธรรมเนียมใบอนุญาต	
(๙) ใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐ บาท

สรุปผลการดำเนินงาน
การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ.
ของ
คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ.
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

คณะกรรมการวิสามัญได้มีการประชุมเพื่อพิจารณา จำนวน ๑๕ ครั้ง ดังนี้

ครั้งที่ ๑ วันพฤหัสบดีที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๑	ครั้งที่ ๒ วันพุธที่ ๒ มกราคม ๒๕๖๒
ครั้งที่ ๓ วันจันทร์ที่ ๗ มกราคม ๒๕๖๒	ครั้งที่ ๔ วันพุธที่ ๙ มกราคม ๒๕๖๒
ครั้งที่ ๕ วันจันทร์ที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๖๒	ครั้งที่ ๖ วันพุธที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๖๒
ครั้งที่ ๗ วันจันทร์ที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๖๒	ครั้งที่ ๘ วันพุธที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๒
ครั้งที่ ๙ วันจันทร์ที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๖๒	ครั้งที่ ๑๐ วันพุธที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๒
ครั้งที่ ๑๑ วันจันทร์ที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒	ครั้งที่ ๑๒ วันอังคารที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒
ครั้งที่ ๑๓ วันพุธที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒	ครั้งที่ ๑๔ วันศุกร์ที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒
ครั้งที่ ๑๕ วันพุธที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒	

คณะผู้รับผิดชอบ

ในการจัดทำรายงานของคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ.
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

นายต้นพงศ์ ตั้งเต็มทอง

ผู้อำนวยการสำนักกรรมการ ๓

ฝ่ายเลขานุการ : กลุ่มงานคณะกรรมการวิสามัญ ๖

นายธณัฐ แสนแก้ว

ผู้บังคับบัญชาของกลุ่มงาน ปฏิบัติหน้าที่ผู้ช่วยเลขานุการ
คณะกรรมการวิสามัญ

นายทวี จันทจิราภา

นิติกรชำนาญการพิเศษ

นายประสิทธิ์ อนุกุลวิทยา

นิติกรชำนาญการ

นายนวรรตพล นิติวชิรภานนท์

นิติกรชำนาญการ

นายณัฐชัย เปรมประเสริฐ

นิติกรชำนาญการ

นางสาวสาธินี ชำนาญเสื่อ

วิทยากรชำนาญการ

นางสาวลักษณนรี ไชยเดช

วิทยากรชำนาญการ

นายวุฒิ เกษมทรัพย์

วิทยากรชำนาญการ

นางสาวสุมาลัย เพ็ชรมณี

เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน

นางสาววราภรณ์ หอมละออ

เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน

ฝ่ายเอกสารอ้างอิง

นางพิมพ์วรรณ อุนากุล

ผู้บังคับบัญชาของกลุ่มงานบริการเอกสารอ้างอิง
ในการประชุมกรรมการ

นายภัทรินทร์ พนมชัยวัฒน์

นิติกรชำนาญการ

นางสาวอมรรัตน์ อິนนุมาตร

นิติกรปฏิบัติการ

นายอุดร พันธุ์มิตร

วิทยากรชำนาญการ

นางสาวจารุณี นันชนะ

เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน

สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ สำนักกรรมการ ๓ โทรศัพท์ ๐ ๒๘๓๑ ๙๒๓๗-๘ โทรสาร ๐ ๒๘๓๑ ๙๒๓๗

ឆ្លាតវៃ ចម្រើន ០ 'ឆ្លាតវៃ ចម្រើន ០ 'ចក្ខុវិស័យ ឆ្លាតវៃ ០
យុវជនកម្ពុជាយុវជនកម្ពុជា អន្តរជាតិ
អន្តរជាតិ

